

1. „Гаю, гаю, зелен розмаю.“

Помірно.

T. I.
1. Га - ю, га - ю, зе_ле_n роз - ма - ю, лю_би_v діv чи - ну,

B.

сам доб - ре зна - ю, лю_би_v діv чи - ну, сам доб - ре зна - ю.

2. Любив дівчину, півтори роки,
Доки не дізнали вороги з боку.(2)
3. А як дізнали, розщебетали,
Бодай-же вони щастя не знали. (2)
4. Сусіди близькі, вороги тяжкі!
Пийте, гуляйте, як сами знайте! (2)
5. Пийте, гуляйте, як сами знайте,
Де двоє ходять, не розлучайте! (2)

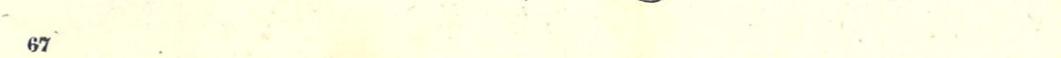
2. „Ой, вербо, вербо.“

Трохи поволі.

C.
1. Ой, вер - бо, вер - бо, де ти ро - сла?

A.

Що тво - е ли - стяч - ко во - да зне - сла.

T.
B.

2. Ой, знесла, знесла тиха вода,
А я молода, як ягода.
3. А я молода, як ягода,
Не піду заміж за рік, за два.
4. А піду заміж аж п'ятого
За того п'яницю проклятого.
5. Ой, кажуть люди, що він не п'є,
А вік з' коршми щодня іде.
6. А я молода проти нього
Несу таляра золотого.
7. Несу таляра золотого
Викупить коня вороного.
8. „Викупиш коня, люблю тебе,
Як не викупиш, то вб'ю тебе.“
9. Не раз я, не два викупляла,
Крізь віконечко утікала.
10. У вишневім саду почувала,
Різних пташок наслухала.
11. Соловей каже: „тьох, тьох, тьох, тьох“,
Котяться слози, як той горох.
12. А зозуленька: „куку, куку“,
За що ж я терплю таку муку:

3. „Ой, сів поїхав.“

Помірно.

C. 1. Ой, сів поїхав на во - ро - но - му ко - нию,
T. я зо - ста - лася, як би - линонька в по - лю.
B. я зо - ста - ла - ся, як би - линонька в по - лю.
C. я зо - ста - лася, як би - линонька в по - лю.
A. я зо - ста - ла - ся, як би - линонька в по - лю.

2. Я зосталася, мною вітер колише,
Десь мій миленький до мене письмо піши.(2)
3. Ой, пише, пише, білими рученьками,
А дописав дрібними слізоньками.(2)
4. А дописав дрібними сліzonьками,
А передав бистрими річен'ями.(2)
5. „Дівчина моя, довго не забарюся,
Пройде тиждень сей, додому я вернуся“(2)
6. Ой, не тиждень, два, мого милого нема,
Я зосталася, як билинонька, одна.(2)

(2) редакція на жіночий хор.)

(T.I. C.I. 1. Ой, сів поїхав, на во - ро - но - му ко - нию,
T.II. C.II. я зо - ста - лася, як би - линонька в по - лю.
(B.) A. я зо - ста - ла - ся, як би - линонька в по - лю.
B. я зо - ста - лася, як би - линонька в по - лю.

4. „Ой, а у полі терен.“

Помалу.

T.I. 1. Ой, а у по - лі, гей, те - ре - нок,
B. Ой, а у по - лі,
по - під терном та до - рі - жеңь - ка
до - рі - жеңь - ка йде.

2. По доріженці, гей, запорожець йде,
А коника отець, мати веде.
3. „Ой, сину, сину, гей, та дитино моя,
А де ж твоя люба та дружина?“
4. „Тобі, мати, гей, та й не питатъ,
Тобі, мати, та й додому рушать.
5. „Ой, у полі, гей, висока могила,
На могилі червона калина.
6. „Біля могили, гей, широка долина,
Отам моя люба та й дружина.“
7. Ой, розпрощались, гей, отець, син,
І поїхав запорожець один.

5. „На городі білі маки.“

Повільно.

ta все білі ма-ки,
та все білі
ко-за-ки

1. На го-ро-ді

1. На го-ро-ді

2. Не так козаки, як ті новобранці,
Що забрали в неділеньку вранці.
3. Не так рано, як до схода сонця,
Сидить мати, плаче край віконця.
4. „Вернись, сину, з війська додомоику,
Змий тобі слізми головоньку.“
5. „Помий, мати, та й найменшій сестрі,
Зміють, мені та й буйненькі доші.“
6. „А пригладить їх густа ліщина,
А пригорне молода дівчина.“

6. „Сивий голубочку.“

Помалу.

1. Си_вий го_лу_боч_ку, си_диши на ду_боч_ку.

Си_вий го_лу_боч_ку, си_диши на ду_боч_ку.
Ой, скло_нив,
скло_нив, скло_нив го_ло_воч_ку, та звер_ха в до_ли_ноч_ку.
Ой, скло_нив, скло_нив, скло_нив го_ло_воч_ку,
та звер_ха в до_ли_ноч_ку.
Ой, скло_нив, скло_нив, скло_нив го_ло_воч_ку,
та звер_ха в до_ли_ноч_ку.
Ой, скло_нив, скло_нив, скло_нив го_ло_воч_ку,

2. Склонив головочку, та й начав гудіти:
„Ой, не подоба хлопцю молодому та не в парі ходити.“
3. „Не в парі ходити, тяжко ся журити,
Ой, дай боже, осені діждати, треба тя оженити.“
4. „Оженись, синку, оженись, небоже,
Лиш не бери ти вдовиної дочки, борони тебе боже.“
5. „Бо вдовині дочки ходять на риночку, хусточки мають,
Не одному хлопцю та й оченьки зривають.“

7. „Прощай слава!“

Трохи хутко.

C. *p*

A. 1. Прощай, сла_ва, го_род рід_ненький, про_щай У_кра_ї -

T. *p*

B. *p*

но, про_щай мій сад зе_ле_ненький, про_ща_вай, дів_чи - но.

f

2. А в тім саду, саду зеленому,
Де сонечко сяє,
На калині, біля хати,
Соловей співає.
3. „Співай, співай, співай соловейку,
Сидя на калині.
Не журися, дівчинко
У тяжкій годині.
4. „А я піду на край світа,
Буду воювати,
Тебе, мое серденятко,
Буду споминати!“

8. „Ой, п'є вдова!“

Не дуже хутко.

C. *mf*

A. 1. Ой, п'є вдо_ва, гу_ля_є, во_на за смерть не дба_є,

T. *mf*

B. гу_ля_є, не дба_є,

во_на за смерть не дба_є, з су_сі_да_ми гу_ля_є.

гу_ля_є.

2. Ой, прийшла смерть, прийшла смерть, тай до вдови каже:
„Годі, вдово, пить-гулять, прийшло врем'я помирать!“
3. „Ой, пішла смерть, пішла проч! Головоньки не мороч!
Бо я часу не маю, з сусідами гуляю!“
4. Ой, пішла смерть, пішла смерть до бога з сльозами:
„Ой, не можу вдови взяти, гуляє з гостями!“
5. „Іди, смерть, іди, смерть, та стань на помості,
Як не можеш вдови взяти, візьми її гості!“
6. Як гостоньки зачули, та її стали тікати
По-під міст та по-за міст, лиш слідочки знати.

9. „Піду в садочок.“

Помірно.

(один)

(всі)

C. *p*

A. 1. Пі - ду в са - до - чок, нар - ву кві - то - чок. Гей, гей, гей!

T. *p*

B. *p*

нар - ву кві - то - чок, гей, гей, гей! нар - ву кві - то - чок.

2. Нарву квіточок, сплету віночок.
Гей, гей, гей! сплету віночок.(2)
3. Сплету віночок, пустю в ставочок.
Гей, гей, гей! пустю в ставочок.(2)
4. Хто вінок спійме, той мене візьме.
Гей, гей, гей!
5. Козак молодий за вінком поплив.
Гей, гей, гей!
6. Тільки що поплив, тай по шию вбрів.
Гей, гей, гей!
7. „Ой, не стій, коню, та надо мною.“
Гей, гей, гей!
8. „Віжи ти, коню мій, дорогою!“
Гей, гей, гей!

9. „Не кажи, коню, що я втопився.“
Гей, гей, гей!
10. „А кажи, коню, що я оженився.“
Гей, гей, гей!
11. „Була молода-холодна вода.“
Гей, гей, гей!
12. „Були світлки-ясні зірки.“
Гей, гей, гей!
13. „Були бояри-з чорної хмари.“
Гей, гей, гей!
14. „Були сватоньки-черепашоньки.“
Гей, гей, гей!
15. „Були музики-з бистрої ріки.“
Гей, гей, гей!

10. „Ой, горе тій чайці!“

Сумно.

1. Ой, горе тій чайці,
чайці не бо зі,

що ви-ве-ла ча-е-ня то-к при битій до-ро-зі.

2. Ой, ішли чумаки, весело співали,
І чаечку ізігнали, чаєнят забрали.(2)
3. А чаечка в'ється, об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає, чумаків благає.(2)
4. „Ой, ви, чумаченьки, ви ще молоденьки!
Верніть моїх чаєняток, вони молоденьки!“(2)
5. „Ой, чаечко наша, неправдоњка ваша:
Поварили чаєняток, добра була каша!“(2)
6. „Бодай ви, чумаки, щастя не діждали,
Що ви моїх дрібних діток із гнізда забрали!“(2)
7. „Бодай-же ви, чумаки, на Дін не сходили,
Що ви моїх дрібних діток в каші поварили!“(2)

11. „Ой, у городі!“

Ходою.

Один

Beи

1. Ой, а в го - ро - ді, ой, а в го - ро - ді,
ой!

а в го - ро - ді, там слу - чи - ла - ся бі - да,

а в го - ро - ді там слу - чи - ла - ся бі - да.

2. Ой, у городі, ой, у городі,
Там убили молодого козака.
3. Ой, поховали, да гей, поховали,
Поховали при широкій долині.
4. Ой, насипали, да гей, насипали,
Насипали високу могилу.
5. Ой, посадили, да гей, посадили,
Посадили червону калину.
6. Ой, налинули, да гей, налинули,
Налинули, а все сиві голуби.
7. Ой, удовиний, да гей, удовиний,
Широкий двір крилечками замели.
8. Ой, заспівали, да гей, заспівали,
Й голосами удівоньку збудили.
9. „Ой, встань, проснися, да гей, встань, проснися,
Встань, проснися, удівонько молода.
10. „Ой, встань, послухай, ой, встань, послухай,
Встань, послухай, про що люди гомонять!“
11. Ой, люди кажуть: (2р.)
„Твого милого на світі вже нема!“ (2р.)
12. Як вдова вчула, (2р.)
Сіла й тяжко захурилась молода.

12. „Смерть.“

Помалу.

A. *p*

1. А вже смерть та по дво-рі хо-дить
2. А вже смерть та по сі-нях хо-дить
3. А вже смерть та до ха-ти вхо-дить

T. *p*

B. *p*

а вже по-тихень-ку, до ме-не при-хо-дить, та все по-тихень-ку,

та все по-малень-ку, до ме-не при-хо-дить.

Ді-ти мо-ї, кві-ти мо-ї,

не пусті те смер-ти, та не дай-те ме-ні

1, 2 Volta. **3 Volta.**

вмер-ти, вмер-ти.

13. „Зашуміла ліщинонька.“

Помірно.

B. *mf*

1. За шуміла лі-щинонька, за шуміла лі-щинонька

C. *espressivo*

A. 2. За пла-ка-ла дів-чи-нонька, за пла-ка-ла

T. *p*

дів-чи-нонька, за пла-ка-ла, за ту-

жи-ла

не-ма

не- ма то-го, що лю-би-ла, не- ма то-го,

то-го, що лю-би-ла, тай не бу-де.

шо лю-би-ла, не- ма то-го, тай не бу-де.

3. Розрадили чужі люди, (2)
Розрадили, розсудили,
Щоб ми в парі не ходили,
Одно друге не любили. (2)

5. Сідлай коня вороного (2)
Та й поїдем в чисте поле,
Там дівчина просо поле; (2)
Там дівчина гречку в'яже.

6. Вона тобі правду скаже. (2)
А ми таки ходить будем
Одно друге любить будем. (2)

14. „Як не женився, то й не журився.“

Помірно.

C. A. T. B.

1. Як не же - нив ся, то й не жу - рив ся;
2. Та й у - зяв жін - ку не до лю - бо - ви,
3. Не до лю - бо - ви, не до роз - мо - ви,

то й за - жу - рив - ся.
не до роз - мо - ви.
до зви - чай - но - сти.

як о - же - нив ся, за - жу - рив - ся.
не до лю - бо - ви, до роз - мо - ви.
не до фай - но - сти, зви - чай - но - сти.

то й за - жу - рив - ся.
не до роз - мо - ви.
до зви - чай - но - сти.

гей!

4. Як пої - ду_ж я у Ки_тай - го - род,
5. Ко_рабель но - вий ще_й ве_се - лоч - ка,
6. Ко_рабель пли - ве, а во_да ре - ве,

гей!

та_й ку - плю со - бі ко_ра_бель но - вий.

та_й ку_плю со - бі ко_ра_бель но - вий.
по - сажу жін - ку, сво_е сер - деч - ко.
а ми_лій сто - іть, як го - луб гу - де.

7. А ми_ла сто - іть, як сві - ча го - рить.
8. „Невер - нусь, му - же, до те - бе те - пер.

7. Ой, - вер - нись.
8. Не - вер - нусь.

„Ой, вер - нись, ми - ла, ка_го_дуй си - на!“
Не вер - нусь, му - же, за_що_блеш ду - же?“

7. ой, вер - нись, ми - ла,
8. не вер - нусь те - пер.

7. ой, верниесь
8. не вернусь

15. „За річкою, за Дунаєм“

Помірно.

1. За річ - ко - ю,
за Ду - на - ем, за річ - ко - ю,

2. Козаченько конем грає, (2)
Дівчиноньку підмовляє:

3. „Дайся, дівча, на підмову (2)
Козакові молодому“

4. „Бодай козак щастя не мав, (2)
Що він з мене вінок ізняв“

5. Не я зте - бе ві - нок із - няв, не я зте - бе
ві - нок із - няв, зня - ла зте - бе о хо - тонь - ка.

6. Зняла з тебе охотонька, (2)
Козацькая розмовонька.

16. „Ой, у полі та туман, димно“

(Народна)

Помалу.

1. Ой, у по - лі,
2. Тіль - ки вид - но,
3. Ой, там дів - ка,
4. Дів - ка ко - ню,
8. „Ой, бо - же ж мій,

ой, у по - лі та туман,
тіль - ки вид - но та кри - ни -
ой, там дів - ка та й во - ду
дів - ка ко - ню во - ди підли -
ой, бо - же ж мій, що я нароп -

T.
B.

5. дим - но, 6. за ту - ма - ном 7. ні - чо - го не -
чен - ку, хо - лод - ну - ю вид - но.
бра - ла, у - лан ко - ня та - і во - ди -
ва - е, у - лан дів - ку та - і на - пу -
би - ла, бать - ка й неньку та - і під - мов -
ла, та - і роз - сер - ля - е.
ди - ла.“

9. „Ой, улани, ой, улани, ой, ви молодії,
А де - ж ваші доми кам'янії?“10. „А де - ж ваші, а де - ж ваші сади зеленії,
А де - ж ваші трави шовковії?“

Помалу.

5. „Ой, по - їдь - мо, 6. Пройшли по - ле, 7. На тре - тьо - му,
7. „Го - ді, дів - ко, ой, по - їдь - мо пройшли по - ле, на тре - тьо - му тай ді - вонь - ко
пройшли во - ни ста - ли спо - чи - го - ді, дів - ко, про тра - ви пи -

B.

5.6.7.11. гей!

5. „Ой, по - їдь - мо, 6. Пройшли по - ле, 7. На тре - тьо - му,
7. „Го - ді, дів - ко, ой, по - їдь - мо пройшли по - ле, на тре - тьо - му тай ді - вонь - ко
пройшли во - ни ста - ли спо - чи - го - ді, дів - ко, про тра - ви пи -

з на - ми, з мо - ло - ди - ми та і у - ла - на - ми“
дру - ге, на тре - тьо - му ста - ли спо - чи - ва - ти.
ва - ти, ста - ла дів - ка пла - ка - ти йри - да - ти.
та - ти, бать - ка й ма - тір тре - ба - на - ти.“

17. „Ой, від саду.“

Помірно.

1. Ой, від саду та до моря вбита я до рога:
 „Куди моя поїхала любая розмова?“

2. „Куди їдеш, виїжаєш, сивокрилий орле,
 А хто-ж мене молоденьку та до себе пригорне?“
4. „Над новими воротами чорна хмара стала,
 А на мене молоденьку-поговір та елава“
5. „А я тую чорну хмару рукавом розвію,
 Перебула поговір, перебуду й славу“

7. Нагримиться, нагримиться, дрібен дощик зійде,
 Насміються воріженьки-дівча заміж вийде.

18. „При долині, при охоті.“

Не дуже хутко.

2. „Покинь, покинь, моя мила! Вже годі гуляти,
 Ходи, сідай коло мене, щось маю казати.
3. „Скажу тобі, моя мила, скажу, що думаю,
 Що я тебе, моя мила, покидати маю.
5. „Рід мій тебе вірно любить, і я сам кохаю,
 Твій рід мені все говорить, що я то гулюю.“

20 Хутко, стурбовано.

4. Ска_жи ме_ні, мій ми_лень_кий, що то за при_чи_на:

чи ти ме_не сам не лю_биш, чи тво_я ро_ди_на,

чи ти ме_не сам не лю_биш, чи тво_я ро_ди_на?"

19. „Ой, час, пора до курінѧ“

Помірно.

mf

C. 1. Ой, час, по - ра до ку - рі - ня, бо вже хма - ри на - вис - ли,

A. *erese.*

T. 2. *dim.*

B. 3. не до - бе - ре ко - зак дів - ки тай до сво - е - ї мис - ли,

dim.

4. не до - бе - ре ко - зак дів - ки тай до сво - е - ї мис - ли.

dim.

2. Ой, добрав, добрав козак дівку, сам поїхав за Десну.

„Рости, рости, дівчинонько, та на другую весну“

3. Ой, рос_ла, рос - ла дів - чи_нонь - ка та вже на по - рі ста - ла,

3. Ой, рос_ла, рос - ла дів - чи_нонь - ка та вже на по - рі ста - ла,

3. Ой, рос_ла, рос - ла дів - чи - нонь_ка,

жда - ла, жда - ла ко - зачень - ка та і пла - ка - ти ста - ла,

жда - ла, жда - ла ко - зачень - ка та і пла - ка - ти ста - ла.

4. Ой, хилилися густі лози, та і перестали,
Дивилися карі очі, та і плакати стали.

✓ 20. „Ой, темная ніченька“

Помірно.

mf

C. 1. Ой, тем - на - я та не - вид - на - я ні - чен - я,

2. Ой, жу - рить - ся та со - ко - ло - ва ма - тін - я,

3. „Ой, десь мо - го яс - но - го со - ко - ла не -

A. *mf*

ка, ой, тем - на - я та не - вид - на - я ні - чен - я,

ка, ой, жу - рить - ся та со - ко - ло - ва ма - тін - я,

ма, ой, десь мо - го яс - но - го со - ко - ла не -

C. *p*

4. Ой,
5. Ой,
6. Ой,

A. *mf*

4. Ой, десь йо - го чор - ні га - лонь - ки спи - ни - ли, ой,
5. Ой, десь йо - го пи - вом та ви - ном час - ту - ють, ой,
6. Ой, десь йо - му чор - ну га - лонь - ку го - ту - ють, ой,

T. *sempre p*

4. Ой,
5. Ой,
6. Ой,

десь йо - го чор - ні га - лонь - ки спи - ни - ли.
десь йо - го пи - вом та ви - ном час - ту - ють.
десь йо - му чор - ну га - лонь - ку го - ту - ють.

десь йо - го чор - ні га - лонь - ки спи - ни - ли.
десь йо - го пи - вом та ви - ном час - ту - ють.
десь йо - му чор - ну га - лонь - ку го - ту - ють.

C.

7. Ой, га - лонь - ку ой, дів - чи - нонь - ку го - ту -
8. Ой, десь взя - лись на яс - но - му не - бі хма -
9. Що га - лонь - ка та со - ко - лу не до па -

B.

ють, ой, га - лонь - ку, ой, дів - чи - нонь - ку го - ту - ють.
ри, ой, десь взя - лись на яс - но - му не - бі хма - ри.
ри, ой, га - лонь - ка та со - ко - лу не до па - ри.

га_лоньку
десь взя_лись
га_лонька

C.

10. Ой, роз - вій, ві - тре,
11. Ой, по - кинь, си - ну,

A.

10. Ой, роз - вій, ой, роз - вій
11. Ой, по - кинь, ой, по - кинь,

T.

10. Ой, роз - вій, ві - тре, ві - тре, ой, роз - вій, ві - тре,
11. Ой, по - кинь, си - ну, си - ну, ой, по - кинь, си - ну,

B.

10. Ой, роз - вій, ві - тре, ой, роз - вій
11. Ой, по - кинь, си - ну, ой, по - кинь,

ой, роз - вій, роз - вій, ой, роз - вій чорну хма - ронь - ку.
ой, по - кинь, по - кинь, ой, по - кинь чу - жу ді - вонь - ку.

ой, роз - вій, роз - вій, ві - тре, ой, роз - вій чорну хма - ронь - ку.
ой, по - кинь, по - кинь, си - ну, ой, по - кинь чу - жу ді - вонь - ку.

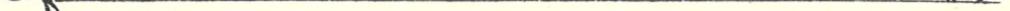
21. „Наїхали гостоньки“

Помірно.

1. На - ї - ха - ли го - стонь - ки,

C.

A.

T.

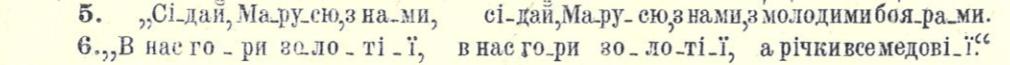
p legato

На - ї - ха - ли го - стонь - ки з да - ле - ко - ї сто - ро - нонь - ки.

2. Стали пити, гуляти, (2 р.) стали вони кіньми грati.
3. Та стали кіньми грati (2 р.) та ліщиноньку ламати.
4. Ліщиноньку ламати, (2 р.) Марусину підмовляти.
7. „Не слухай, Марусино, (2 р.) не йдь з ними на чужину.
8. „Там гори кам'янії, (2 р.) там річенъки все бистрії.
9. „Там вітри холоднії, (2 р.) тато й мати не ріднії!“

T.

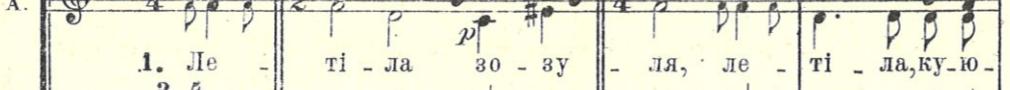
B.

5. „Сі-дай, Ма-ру-сю, з на-ми, сі-дай, Ма-ру-сю, з на-ми з моло-дими боя-ра-ми.

6. „В на-го-ри золо-ті-ї, в на-го-ри золо-ті-ї, а річ-ки в семедові-ї!“

22. „Летіла зозуля“

Помалу, сумно.

C.

A.

T.

1. Ле - ті - ла зо - зу - ля, ле - ті - ла, ку - ю -
3. 4.

чи, а мо - лода пла - че, за ста - ро - го і - ду - чи: 2 „Ум - 5. е.

ри, ета - рий, ум - ри! з моло - дим я шлюб візь - му,

як те - бе не ста - не, со - бі ща - стя я знай - ду!“

3. Ой, умер старий, умер, вона з другим пожила,
І долю згубила, але щастя не знайшла.
4. Ой, у полі калина білим цвітом обувіла,
Молода старого та із гробу будила:
5. „Устань, старий, устань, подивись на мене,
Чи така я стала, як була за тебе?“
6. „Устань, старий, устань! устань, глянь, тай подивись,
Були діти вкупі, а тепер всі розійшлися!“

23. „Ой, з-за гори кам'яної!“

Трохи помалу.

C. A.

T. B.

24. „Із-за гори сніжок летить.“

Помірно.

Oдин

Bci

3.4.5.6.0й!

8.9.10.0й!

mf

бо вже твій син о же нив ся“
в чи с - тім по лі зе мля - но ч - ку“
тай по сі еш на ка ме ню“

mf

p

11.12. Ой!

ВІД РЕДАКТОРА.

В основі II збірника пісень М. Д. Леонтовича лежать мотиви: *роздумки, зради, змови й смерти*. Матеріал розбито на дві частини за формальною ознакою: а) однокуплетова форма і б) многокуплетова форма. Джерелами, відкіля взято пісні цього збірника, були: М. Леонтович „Народні пісні“ II, III, IV і V десятки, видання Дніпросоюзу; „II збірник пісень з Подолля“, вид. автора, Київ 1903 р.; літографовані видання 1918 р., і авторські рукописи з архіву, що переховується в Музичному Товаристві ім. Леонтовича у Київі.

П. Козицький.

Примітки.

1. Надр. в „II збірн. пісень з Подолля“.
2. Надр., V десяток. Мелодія від М. Рощахівського, Поділля.
3. Мелодія з с. Дранки. Розкладка — з чернеток. 2 редакцію уміщено в рукописному збірникові „27 пісень“.
4. Мелодія з Волині. Чернетка на окремому аркушкові.
5. Надр. III дес. З Волині.
6. Друк., II зб. піс. з Под. Цю пісню використував К. Г. Стеценко в творі „Колискова пісня“ і в зб. „Луна“ („Матистарчиха“).
7. Взято з рукописного оригіналу, який передав до Т-ва ім. Леонтовича т. М. Калинович. В рук. збірник. 27 пісень уміщено розкладку цього хору на жіночий хор, з написом: „в гармонізації укр. хору 132 піш. полку“ з Полтавщини. Заголовок зредаговано інаше: „Прощай, село“.
8. Надр., II дес. Мелодія зі зб. А. Конощенка, ч. 35 (1904 р.).
9. З чернеток. Уміщено в рукописному збірнику: „Пісні з Поділля М. Леонтовича“, ч. 2. Мелодія з с. Чукова, Поділля.
10. З чернеток. Мелодія зі збірн. А. Конощенка, 2 сотня, ч. I. Означення темпу „сумно“ наше. П. К.
11. Надр. IV дес.
12. Власний запис М. Леонтовича. Напис над мелодією: „смертельна“. Розкладка передсмертна.
13. Друк. II дес. і літогр. видання, 1918 р. В рукописному збірнику 5 пісень (1905 р.), де-які відмінні в розкладі, в розподілові куплетів. Уміщена редакція є остання.
14. Запис Брена. Надр., IV дес. Написано 18 чп. 1918 р.
15. Др., V дес. Від. М. Рощахівського з Поділля. В чернетці „Ой, за річкю“. Написано в 1918 р.
16. Др., III дес. Мелодія зі зб. Н. Конощенка, 2 сотня, ч. 88. В чернетках є фрагмент варіянту на жіноч. хор. Заспів (A-dante) в чернетках помічено: Solo.
17. Друк., „II збірник пісень з Подолля“. Мелодії зап. авт. в с. Білоусівці, на Брацлавщині. Ортографію виправлено.
18. Друк. „II зб. піс. з Под.“. Ортографію виправлено.
19. Друк., „II зб. піс. з Под.“. Ортографію виправлено.
20. Друк., V дес.
21. Надр., IV. Мелодія з Київщини, від Шишківського.
22. Друк., „II зб. піс. з Под.“. Ортографію виправлено.
23. Надр., III дес.
24. Надр., II дес. Мелодія зі збірника К. Квітки „Народні Мелодії“, Київ 1917—18 р.
25. Др., V дес.

Зміст.

1. Гаю, гаю	3
2. Ой, вербо	3
3. а) Ой, сів, поїхав	4
б) Друга редакція (на жіночий хор)	5
4. Ой, а у полі терен	5
5. На городі та все білі маки	6
6. Сивий голубочку	7
7. Прощай слава	8
8. Ой, п'є вдова	8
9. Щіду в садочок	9
10. Ой, горе тій чайці	10
11. Ой, у городі	11
12. Смерть	12
13. Защуміла ліщиночка	13
14. Як не женився	14
15. За річкою, за Дунаем	16
16. Ой, у полі туман, димно	17
17. Ой, від саду	18
18. При долині, при охоті	19
19. Ой, час та пора	20
20. Ой, темна та невидна ніченка	21
21. Наїхали гостоньки	24
22. Летіла зозуля	24
23. Ой з-за гори кам'яної	26
24. Із-за гори сніжок	27
25. Козака несуть	28

TKU - KB (1061)
ПЛГ № 941